

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

't KEERSKE,
Keersstraat 1, 8000 Brugge

website: www.protestantsekerkbrugge.be

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1	Inleidend woord
2	Overdenking: Mijn ziel dorst naar God
10	Wel en wee
13	Gemeentenieuws Oostende
14	Gemeentenieuws Brugge
17	Nieuws uit de oecumene
18	Derde pastorale brief van de synodevoorzitter
20	Bericht van de ARPEE
21	Van het district
23	Reis naar Rwanda – Kerk en Wereld
24	Rwanda covid-19 en overstromingen
25	ProFaith: bericht van evangeliekerk Dendermonde
26	Kinderen en jongeren
26	Een welkome bijdrage
27	Erediensten

Inleidend woord

Alweer de derde kerkbode in coronatijd. Wanneer mogen we weer diensten houden in onze kerk? Het is een vraag die ons allemaal bezighoudt. De kerkenraad denkt na over de verschillende mogelijkheden, zoals twee diensten op zondag, of een tijdelijke andere locatie. Het wachten duurt lang, en we verlangen allemaal naar duidelijkheid. Die duidelijkheid zal er pas zijn als het protocol voor erediensten, waaraan het synodebureau momenteel hard werkt, is goedgekeurd door de Nationale Veiligheidsraad. Pas dan kunnen we overzien wat verstandig is. In de troostende brief van onze synodevoorzitter en het bericht van de ARPEE, leest u meer over dit protocol en andere ontwikkelingen in onze kerk. In de overdenking wordt u meegenomen naar Psalm 42 en 43: een dorstig lied van verlangen naar God, dat is geschreven in ballingschap. Een psalm die vandaag heel herkenbaar is. Ondanks alle beperkingen zijn er activiteiten in Brugge en onze zusterkerk in Oostende, en er is nieuws uit het district, de commissie Kerk & Wereld, en de oecumene. Houd moed lieve gemeente. Waar vriendschap is en liefde, daar is God.

*Ds. Jannica
de Prenter*

Overdenking: Mijn ziel dorst naar God

Psalm 42–43: een lied van verlangen

Psalm 42 en 43 zijn twee psalmen die je eigenlijk samen moet lezen. Samen vormen ze een lied van verlangen: intens hunkert de schrijver naar Gods aanwezigheid. Maar tussen de regels door hoor je als je goed luistert ook iets anders: een stroom van emoties overvallen de dichter; ze belagen hem en maken hem onrustig: wanhoop, eenzaamheid, het gevoel verstoten te zijn door de mensen om zich heen, vijanden die hem belagen. Zelfs God lijkt eindeloos ver weg. Op de achtergrond klinkt steeds de ervaring van de Ballingschap. In deze tijd van corona zijn Psalm 42 en 43 bijzonder herkenbaar: het is een lied dat steeds heen en weer trilt tussen verlangen naar God, en het verdriet en de vragen wanneer ons geloof en vertrouwen in God aangevochten wordt. Er kan in deze verwarrende tijd van alles door je heen gaan: ervaringen van isolatie en afgeslotenheid, een gevoel van onrust, en een intens verlangen om weer thuis te mogen komen in onze kerk: we gaan vandaag door een ballingschap heen, en dan kunnen die woorden uit Psalm 42 en 43 bijzonder troostend zijn. In deze overdenking neem ik u mee naar de gevoelswereld van dit gevoelige lied.

Een dubbelpsalme

Psalm 42 en 43 vormen samen een dubbelpsalme. Niet alleen de thematiek, maar ook dezelfde stijl van schrijven en de opbouw loopt door in Psalm 43. Samen vormen ze één geheel, één gedicht. De toon van het gedicht wordt bepaald door de refreinen die steeds terugkeren. Ze geven een golvend ritme aan het gedicht, en verdelen het lied in drie strofen (vv. 42:1-6; 42:7-12; 43:1-5).

*Wat ben je bedroefd mijn ziel,
en onrustig in mij.
Vestig je hoop op God,
eens zal ik hem weer loven,
mijn God, die mij ziet en redt.*

De ziel is bedroefd en onrustig: met dat beeld begint de dichter. Maar halverwege het vers is er een omkering van hoop: “vestig je

hoop op God, eens zal ik hem weer loven, mijn God die mij ziet en redt (Ps 42:6,12; 43:5).

Een droevig lied

‘Voor de koorleider’, een *maškil*, een lied voor de zonen van Korach: zo luidt het opschrift bij deze psalm. We komen de Korachieten ook tegen in Numeri 16 en het boek 1-2 Kronieken. Ze zijn de nakomelingen van Korach, uit de stam Levi (Num 16; 1 Kr 6:22-27), en dienden in de tempel als tempelzangers en poortwachters (1 Kr 25–26). Maar van loven en prijzen lijkt hier in Psalm 42–43 geen sprake te zijn. Het is een droevig lied. De koorzanger, die dit lied schreef, is verder weg dan ooit van de voorhof, waar hij de Enige met heel zijn ziel, en heel zijn lijf bezongen heeft.

Weemoed vervult mijn ziel

‘Een weemoedig verlangen naar God’: zo zou je het thema van de eerste strofe in vv. 42:1-6 kunnen omschrijven. ‘Weemoed vervult mijn ziel’, schrijft de dichter in vers 42:5. Als hij terugdenkt aan die tijd in zijn leven, waarin hij meeliep in een feestelijke stoet, optrekkend naar het huis van God, en het lied dat vanuit zijn binnenste, omhoog rees, dan raakt zijn gemoed vervuld met

Weemoed als stromen van water - © Wallpapers-wide.com

weemoed. Eigenlijk staat er in de Hebreeuwse tekst: ‘wanneer ik deze dagen herinner, dan giet ik mijn ziel uit’. Het is een zinnetje dat sterk doet denken aan Psalm 62:9: ‘giet je hart uit voor zijn aangezicht... God is onze toevlucht’. Gedachten aan de gang naar de tempel, de plaats waar de lof-

zang gaande werd gehouden, maken zijn hart zwaar van verdriet. Als een bedding die overspoeld raakt, een rivier die overstroomt en buiten haar oevers treedt, zo ervaart hij zijn onrustige ziel. Nu zingt hij niet meer. Zijn stem is gebroken, zijn adem opgekropt, zijn hart van leegte zwaar. De lofzang is stilgevallen.

Waar is nu je God?

Dag en nacht dringen de tranen zich aan hem op. Steun ervaart hij niet van de mensen om zich heen. Het verdriet van de dichter, lijkt op het verdriet van Job. Net als Job wordt hij gekweld door vragen. Want heel de dag hoort hij zeggen: 'waar is nu je God' (Ps 42:4)? Het zijn vragen die zijn verdriet vergroten, zijn eenzaamheid vermeerderden. Natuurlijk heeft hij het zichzelf ook afgevraagd, want ook bij hem slaat de twijfel toe. Mijn God, waar ben je nu? Ik ben alleen, en mijn ziel is zo bedroefd, zo bezwaard. Ik ben onrustig, want u lijkt zo ver weg. God, mijn God, waar ben je toch? Het zijn vragen die ons ook vandaag kunnen overvallen, in deze tijd van corona waarin we elkaars fysieke nabijheid, en de gang naar onze kerk zo ontzettend missen.

Als een hert dat dorst naar water

Toch klinkt er nergens boosheid of verbittering door. Er is slechts verlangen. Met dat smachtende verlangen begint het lied in de verzen 1-2: 'zoals een hinde smacht naar stromend water, zo smacht mijn ziel naar u, o God'. Prachtig hertaalde de oude berijming uit 1773 met 'een hijgend hert'. Herten zijn doorgaans zo sierlijk en gracieus, zoals ze moeiteloos van rotsblok naar rotsblok kunnen springen met hun ranke lijf. Maar een hert dat geen water kan vinden en bijna vergaat van de dorst, omdat wadi's zijn drooggevallen, is een hert dat bijna door haar poten zakt, een hert dat hijgt van de dorst. Je ziet het voor je: een

Psalm 42 door Christa Rosier © christarosier.nl

hinde, zoekend naar water, ergens in de bergen in Israël. Ze is vermoeid en dorstig en hijgt naar water, stromend water, dat ergens ver beneden in het dal stroomt. Ze strekt zich uit, maar kan het water niet bereiken. Christa Rosier verbeeldde het heel sprekend in één van haar schilderijen. Een hert staat voor de 'menorah', de kandelaar als beeld van Gods aan-

wezigheid. Over de kandelaar lopen waterdruppels. Het hert schreeuwt naar dorst, verlangend naar levend water. De Psalmist gebruikt dit beeld voor de ziel van de mens: onze ziel, die zo vermoeid kan zijn, zo dorstig naar de levende God. Een ziel die bedroefd en onrustig schreeuwt om Gods nabijheid, een ziel die dorst naar een teken van leven. Maar dan troost de dichter zichzelf: ‘mijn ziel, wat ben je onrustig, wat ben je bedroefd in mij, vestig je hoop op God, eens zal ik hem weer loven (Ps 42:6).

Water aan de lippen

In de tweede strofe, in vv. 42:7-12, gaat het lied nog een laagje dieper. We komen nu op de bodem van de ziel, de ziel die zo zucht en steunt door gemis en verlangen. De dichter is verwijderd van de tempel. In het Hermongebirge dwaalt hij rond, helemaal in het noordelijkste puntje van Israël, daar waar de Jordaan

*In de stilte van de bergen © mystiekfilosofie.com-
Psalm 42*

ontspringt. Op de top van de berg Misar, kijkt hij naar beneden, naar het land in het dal. Hij wordt overspoeld door verdriet, verdriet waarin hij bijna verdrinkt, als water dat hem aan de lippen staat. Van *tāhôm* naar *tāhôm*, van oervloed naar oervloed, schrijft de dichter in vers 8. Het woord *tāhôm* doet sterk denken aan de oervloed in Gen 1. Daar verwijst de *tāhôm* naar de eindeloze en onoverzienbare watervlakte, die heel de aarde bedekt en in duisternis hult. De dichter ervaart zijn verdriet als *tāhôm*: als chaotische waterstromen die als golven over hem heen slaan, als een branding die op hem inbeukt. In het verdriet dat hij ervaart, voelt de dichter zich reddeloos alleen, hij verdrinkt er bijna in. En dan dringen zich de vragen ook weer op: waarom vergeet u mij? Waarom antwoordt u mij niet? In ons geloofsleven zijn er soms periodes van droogte, van hevige dorst; dorst naar de levende

God, een verlangen dat God ons hart weer aan mag raken. Twijfels en vragen kunnen je overvallen, de twijfel of God er wel is, waarom hij toch zwijgt.

Door merg en been

Die twijfels kunnen soms versterkt worden door de mensen om je heen. Wie zien dat in deze Psalm gebeuren, want vanaf vers 11 zijn er opnieuw belagers: mensen die de dichter kwellen met hun vragen. Mensen die spottend roepen: waar is nu jouw God? Het is een vraag die zich ook vandaag, in de crisis die we nu meemaken, steeds weer opdringt. Zulke vragen kunnen aan je knagen. ‘Het gaat mij door merg en been’, vertaalt de NBV in vers 11. Maar de Hebreeuwse tekst zegt het nog scherper: ‘als een verbrijzeling in mijn botten, is de spot van mijn belagers’. Vragen die knagen aan je gebeente, je diepste wezen: ze maken soms dat onze beddingen droog komen te liggen, dat we zo onzeker worden dat we niet meer kunnen loven en prijzen. Soms lukt het even niet om God te prijzen, omdat we het niet meer kunnen voelen door alles wat ons overkomt, omdat we net als de dichter van Psalm 42, verstoten zijn van Gods huis.

Als een reddingsboei: © pxhere.com

Vestig je hoop op God!

Juist op die momenten, waarop de twijfel ons overvalt, kunnen die steeds terugkerende woorden in Psalm 42–43 een anker zijn, een boei om je aan vast te houden: ‘vestig je hoop op God, want eens zul je hem weer loven, jouw God die jou ziet en redt’. Durven wij dat ook te geloven? Durven we in deze moeilijke tijden ons vertrouwen op God te stellen, en te zeggen tegen onszelf en elkaar: en toch stel ik mijn vertrouwen op God, op hem alleen. Eens komt de dag dat ik hem weer zal loven en prijzen. Want Hij is mijn God, mijn rots, de Enige die mij ziet en redt.

Een klaaglied wordt pelgrimslied

De belofte dat het duister, dat oerkolken van verdriet weer plaats zullen maken voor licht en bevrijding, klinkt door in de derde strofe in Ps 43:1-5. Ook deze strofe begint met donkerte en met vragen die zwaar drukken op het gemoed van de dichter. U bent toch mijn God, mijn toevlucht? Waarom wijst u mij af? Waarom moet ik, als in rouw gehuld, voorgaan op mijn wegen? Maar dan keert het gedicht zich om in de verzen 3-4. Een klaaglied wordt pelgrimslied. Let eens op de woorden die de dichter nu gebruikt. Alle werkwoorden drukken een beweging naar boven, naar het licht uit: 'zend uw licht en uw waarheid, laten ze mij leiden en brengen naar uw heilige berg, naar de plaats waar u woont' (Ps 43:3). Zenden, leiden, brengen... een beweging komt op gang, een reis naar Gods heilige berg, de plaats waar zijn heiligheid woont. In de dichter dringt zich nu een loflied op, een pelgrimslied. De dichter denkt aan Gods heilige berg, de Sinaï. Daar zal hij neerknielen voor zijn altaar, en hem weer loven met de lier, met zijn stem.

Zielsverbondenheid met God

Het lied eindigt met hetzelfde refrein: 'wat ben je bedroefd mijn ziel en onrustig in mij'. Steeds heeft de dichter het over zijn ziel, die zo dorst en hunkert naar God. Het woord ziel komen we voor het eerst tegen aan het begin van de Bijbel, in dat andere schepingsverhaal in Genesis 2.

Toen maakte God, de HEER, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde en blies hem de levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen (Gen 2:7).

In de Hebreeuwse tekst staat het woord *neṣeš*. Dat betekent wind, adem of geest. Het is God zelf die de mens de levensadem inblaast. Het leven begint dus bij de ziel. De ziel is ook de plaats waar wij verbonden zijn met God, de ruimte waar je kunt ademen, waar Gods Geest ons raakt. Pas wanneer God onze neus doorblaast met levensadem, worden wij een levend wezen. De ziel is wat ons tot een levend en bezielde wezen maakt. De ziel heeft dus alles te maken met levenskracht en de kracht van Gods Geest. Daarom kan onze ziel zo smachten, zo zuchten, naar Zijn aanwezigheid. Onze ziel zoekt steeds haar weg terug naar God,

zoekt steeds weer de verbondenheid met haar maker. De dichter van Psalm 63:9 schrijft dat de ziel gehecht is aan God. De ziel is de plaats, de innerlijke ruimte, waar het verlangen naar God woont. Als een hijgend hert, zo blijft onze ziel verlangen naar de Levende. De benedictijner monnik Anselm Grün ziet de ziel als een stiltecentrum, waar Gods adem woont:

Er is binnen in mij een plaats waar de speldenprikken van mijn medemensen niet binnendringen, een stiltecentrum waar God in mij woont, waar ik werkelijk thuis kan zijn, omdat God geheimnisvol in mij aanwezig is.

Uit: Anselm Grün & Meinrad Dufner,
Benedictijnse wijsheid voor het ware leven (2019).

De kerkvader Augustinus zegt het weer anders: “er rust in de ziel een ander gebed, een inwendig gebed dat geen einde kent, namelijk het verlangen” (Homilieën op de Psalmen – Ps 37:14). ‘Zoek rust, mijn ziel, bij God alleen’, dicht een ander Bijbels lied (Ps 62:6). Onze ziel is de plaats waar hoop en wanhoop elkaar raken, maar ze is ook de ruimte waar God in ons woont. Het is de plaats van het diepe Godsverlangen, daar waar we aangeraakt worden door de Eeuwige. Moge de woorden van Psalm 42-43 ons vandaag troost geven. Mogen ze zijn als een balsem voor onze ziel. Als twijfel en vragen ons overvallen, als er onrust in je binnenste woelt, dan mag je bidden met deze woorden:

*Ik vestig mijn hoop op U, o God,
eens zal ik U weer loven,
Gij die mij ziet en redt.
Zend uw licht en uw waarheid,
en leidt mij naar uw heilige woning.
Want u bent mijn toevlucht, mij rots.
Op U stel ik mijn vertrouwen.*

Houdt moed lieve gemeente. Ook al kunnen we God niet loven in ons Keerske, de Eeuwige woont in ons, in onze ziel. Ook ons verstillde lied, wordt op een dag weer pelgrimslid. Het zaad van zijn liefde, heeft Hij zelf in ons binnenste gelegd. Zoek rust, mijn ziel, bij God alleen. Vertrouw op hem.

Ds. Jannica de Prenter.

ZIEL,
KLEINSTE ONBEKENDE
DOE MIJ GAAN
DOOR DEZE NACHT,
DIT WAANLANDSCHAP
DIT ONBESTAAN.

TOT WAAR
WIE OP MIJ WACHT
DIE ACHTER
NAMEN WOONT.

HARTSLAG,
DOODSTILTE,
DUUR,
VAN DIT
ONTVONKT MOMENT.

DIE WONDEN IS,
DORST, LAFENIS:
DE ONGEVONDEN
VONDELING.
DE ZIELSBEMINDE
DIE MIJ KENT.

Johannes van het Kruis

wel en wee...

Verdriet en rouw zijn de achterkant van de liefde. Wanneer verbonden levenskoorden verbroken worden, ervaren we een snijdende pijn, precies omdat er lief en leed gedeeld werd. Verdriet is er ook in onze gemeente, om de mensen die we uit handen moesten geven, maar er leeft ook grote dankbaarheid

In Memoriam

Mevr. Herta Bruns

• 7 april 1924... – † 18 mei 2020

Dhr. Herman Morael

• 2 juli 1926... – † 23 mei 2020

Op 18 mei 2020 overleed mevr. Herta Bruns in WZC Avondrust te Varsenare, waar ze liefdevol werd verzorgd door het personeel van 'Ter Nachtegale'. De naam 'Herta' betekent de sterke of de moedige. En zo mogen we haar ook herinneren: een sterke, moedige dame, die gewaardeerd werd om haar standvastigheid en waardigheid. Het was Herta's wens om samen met de as van haar man Heinz uitgestrooid te worden op de centrale begraafplaats van Brugge. Die wens ging op maandag 25 mei in vervulling, in een klein bezinningsmoment in familiale kring, waar een stukje uit het loflied van de sterke vrouw uit het boek Spreuken werd gelezen.

Op 23 mei overleed na een kort ziekbed ook Herman Morael. Hij verbleef op de palliatieve eenheid 'de vlinder' waar hij goed verzorgd werd. De plotselinge achteruitgang, het snelle ziekbed, en het overlijden is een schok voor familie Verbeke-Morael. Op vrijdag 29 mei werd ook Herman in kleine familiale kring uitgestrooid op de centrale begraafplaats. In deze tijden van corona, kunnen wij als gemeente geen afscheid nemen. We hopen dat we in het najaar herdenkingen kunnen houden, zodat iedereen waardig afscheid kan nemen. Op zondag 24 mei, werden er in 't Keerske drie lichtjes aangestoken voor de overledenen, en werden deze woorden van troost gedeeld.

Tekst: ds. Jannica de Prenter

*Dankbaar om wie je was,
wat je voor ons betekend hebt,
wat je vandaag nog betekent,
staan we je aan de aarde af.
Je levensadem keert
weer terug naar God,
die jou het leven gegeven heeft.
Maar gezaaid als een herinnering
is jouw lach, je grapjes,
je vriendschap in ons hart.
Geborgen onder
Gods beschermende vleugels,
mag je nu rusten in vrede.
Jouw naam blijft
geschreven in zijn hand.
Je blijft aanwezig in ons midden,
want nog zullen we je naam noemen,
vertellen wie je was,
gedenken wat je voor
ons betekend hebt.*

Een verhaal van dankbaarheid: zijn dromen bedrog?

Half maart wordt Philip (schoonbroer en man van jongste zus van Gaby) opgenomen op de corona afdeling in St-Jan. Zijn toestand gaat zeer snel achteruit, valt in coma, krijgt een beademingscanulle en wordt op de buik gelegd. Gezien zijn medische voorgeschiedenis en leeftijd (diabetes en reeds 75 jaar) wordt alle hoop opgegeven en vrezende dokters het ergste.

Twee nachten later heb ik een droom die ik 's morgens nog heel goed weet waar ik anders zelden een droom onthoud. Een goede vriend, die reeds 10 jaar overleden is, komt mij vertellen dat er hierboven voor Philip nog geen plaats is voorzien. Ik durf dit aan niemand vertellen tot het weekend van begin mei waar Philip uit het ziekenhuis wordt ontslagen. Fel verzwakt en 10 kg lichter is hij intussen goed beter aan het worden en heb ik het geluk hem te mogen revalideren.

Dankbaar zijn we met de ganse familie voor dit bijna ongelooflijke wonder.

Patrick Hellebuck

Doe mee aan de dankbare verhalen

We maken heel wat mee tijdens de coronacrisis: mensen die ziek worden, het gemis van kinderen en familie, verhalen van mensen die hun baan verliezen... En toch is er ook dankbaarheid: om grote dingen, zoals een dierbare die aan de dood ontkomt, maar er zijn ook vele kleine redenen tot dankbaarheid. In de komende periode willen we in de rubriek wel en wee dankbare verhalen vanuit onze gemeente verzamelen. U heeft alvast het mooie voorbeeld van Patrick en Gaby. Van harte aanbevolen! Laten we elkaar bemoedigen met verhalen van dankbaarheid. U kunt uw bijdrage doorsturen naar onderstaand mailadres:

albert.eversen@hotmail.com.

Ook als u het lastig vindt om een verhaal te delen, maar dit wel graag wilt, kunt u contact opnemen met Albert. Albert denkt graag met u mee.

Ds. Jannica de Prenter

Pinksteren 2020

Dat zal zeker anders dan anders zijn geweest, zoals zoveel deze dagen. Pinksteren het feest van de verbondenheid over taal- en cultuurgrenzen heen. In Oostende ook over binnen-christelijke grenzen heen. Gelukkig is er openheid en enthousiasme om elkaar te ontmoeten en samen te vieren. Dat er verschillen zijn, dat is evident, maar het hoeft de broederschap (m/v) van de gelovigen niet in de weg te staan. Samen met de katholieke multiculturele gemeenschap vieren we online het Pinksterfeest. Er zullen meerdere talen klinken: Naast Nederlands en Frans ook Engels, Spaans, Duits (Bach), Lingala én Esperanto – een kunstmatige taal waarmee de ontwikkelaars hopen de mensheid samen te brengen. Het mooie is dat verschillende mensen hun bijdrage leveren aan de liturgie. Wij hopen als kerken mensen samen te kunnen brengen rondom de aloude boodschap van Pinksteren, biddend ...

Venu, sankta Spirito; venu en nia koro

Kom Heilige Geest, kom in ons hart

Vanuit Oostende wensen we dat ook alle Bruggelingen en omelanders mogen terugblikken op een inspirerend Pinksterfeest! Dat het ons in beweging mag hebben gezet, naar de ander.

Agenda juni 2020 - onder voorbehoud!!!

Zondag 31 mei – Eerste Pinksterdag	11:15 uur oecumenische Pinkster viering – online
Zondag 7 juni	10:30 uur eredienst
Zondag 21 juni	10:30 uur eredienst
Zondag 5 juli	10:30 uur eredienst

Elke woensdagnamiddag is de kerk open tussen 2:30 en 6:00u.

Actuele Info vindt u op de website:

www.protestantsekerkoostende.be

Dhr. Andries Boekhout

Prekenreeks Jeremia

Na de online prekenreeks over het boek Prediker, volgt er in juni en juli een reeks over het boek Jeremia. Ook het boek Jeremia kan vandaag bijzonder herkenbaar zijn, want centraal staat steeds de ervaring van dreigende verwoesting en ballingschap. Jeremia ziet hoe zijn wereld zich omkeert in chaos. Jeremia is getuige van de ondergang van Juda, en de verwoesting van Jeruzalem. Als enige voorzag hij de rampen, die Israël zouden overspoelen, en roept hij op tot inkeer, en de besnijdenis van het hart. De boodschap van het boek Jeremia beweegt zich steeds heen en weer tussen dreiging en hoop, tussen ballingschap en terugkeer, tussen afkeer en ommekeer naar God. Typisch voor het boek Jeremia is ook de beeldende en poëtische scheppingstaal. Steeds gebruikt Jeremia de afbraak en het opbloeien van de schepping als visionair beeld voor de vernietiging, maar ook voor de wederopbouw van de wereld die hij kende. In deze zomerreeks zal vooral dit scheppingsthema centraal staan, en denken we in het voetspoor van Jeremia na over de vraag hoe wij vandaag open kunnen bloeien voor de schepping en in een grotere verbondenheid kunnen leven met de natuur.

Doe mee!

Ook voor deze reeks heeft ds. Jannica de Prenter weer een uitdaging voor u bedacht. Wat is precies de bedoeling? Stuur een foto en een korte omschrijving door van een ervaring van een moment waarop u een bijzondere verbondenheid met de schepping hebt ervaren.

Daarbij heeft u twee mogelijkheden:

Boosheid/verbijstering: je kunt je soms boos en verontwaardigd voelen over de achteloosheid waarmee mensen met hun vuilnis omgaan: denk bijvoorbeeld aan rond dwarrelende

verpakkingen aan het strand of in wandelgebieden. Maak een foto van iets dat te maken heeft met de natuur en dat u boos of verdrietig maakte. Stuur bij uw foto een droom, een gedachte of een wens mee voor de schepping.

Verwondering: Je kunt je soms ook verwonderen over de schepping, en getroffen zijn door de natuur die steeds weer opbloeit. Maak een foto van bloemen, planten, bomen, je tuin, of misschien een landschap tijdens één van je wandeltochten of fietstochten, en stuur ook bij deze foto een droom, gedachte of wens mee, die jij hebt voor de schepping.

Net als bij de vorige reeks zullen ook deze inzendingen op een creatieve, maar anonieme wijze in de online diensten worden verwerkt. U mag de foto's doorsturen naar onderstaand mail-adres: j.a.deprenter@gmail.com.

Pastoraat in coronatijd

Nu de coronamaatregelen versoepeld zijn, worden de huisbezoeken weer opgestart. Hierbij worden uiteraard alle voorzorgsmaatregelen in acht genomen, zoals het dragen van een mondkapje, het vooraf meten van temperatuur, en het gebruik van alcoholgel, zodat het

zowel voor u als de predikant veilig is. Schroom niet om te bellen als u behoefte heeft aan een gesprek met de predikant. Wel wordt er gevraagd om een afspraak af te bellen, wanneer u verkouden bent of koortsklachten heeft.

Bijbelbabbel

In de afgelopen weken ging de Bijbelbabbel online door via skype. Hoewel we de lijfelijke verbondenheid missen, lukt het om van de Bijbel en elkaar te blijven leren. Er kwamen al Bijbelstudies voorbij over Johannes 20, het Onze Vader en eenheid in de Romeinenbrief. In de zomer gaan we aan de slag met een

Bijbelstudie over de Psalmen. Aan de hand van het boekje 'Psalmen dichtbij' lezen we de Psalmen in de Bijbel in Gewone taal, en bespreken we achtergronden en verwerkingsvragen met elkaar. Zal het ons lukken om deze zomer het hele Psalter met elkaar te lezen? We zijn heel benieuwd... Een leuke bijkomstigheid is dat we een aantal gratis boekjes kregen bij de bestelling. Er is dus ruimte om aan te sluiten. Aanmelding bij Albert Everesen.

Gemeentebabbel

Sinds de Coronacrisis moeten we de erediensten in 't Keerske missen. Gelukkig wordt dit gemis gedeeltelijk opgevangen door de mooie online diensten. Ook het contact met gemeenteleden en bezoekers van onze diensten in de koffiezaal na de dienst wordt gemist. Ook hier kan het internet dit voor een deel opvangen.

Op zondag 24 mei hadden we onze eerste wekelijkse online gemeentebabbel. Het liep probleemloos en was een goed begin. Op de foto ziet u dat het aantal deelnemers beperkt was en we waren er zeker van dat het met meer mensen gevarieerder en leuker zal worden.

Telkens **op zondagmorgen om 10.30 uur** hebben we een sessie die in principe tot 40 mins beperkt is. U bent van harte welkom om, al is het maar voor een keer, mee te doen. We zitten nog lang niet op het maximum. Laat het me even weten op jan.van.groenigen@gmail.com. Ik ben de host (gastheer) en stuur u dan een uitnodiging met instructies. We werken met het populaire programma Zoom dat u even zult moeten downloaden. Het gaat bijna vanzelf, maar indien nodig wil ik u graag helpen.

Jan van Groenigen

Nieuws uit de oecumene

Aan het begin van de coronacrisis werd *'Brugse kerken delen licht'* gelanceerd, een facebook-initiatief van de oecumenische studiegroep West-Vlaanderen. Vanuit de verschillende Brugse kerken werden foto's en filmpjes van licht, en woorden van troost, bemoediging en gebed met elkaar gedeeld. Iedereen deed mee: de verschillende katholieke kerken, de orthodoxe parochie, de Evangelische Kerk, de Pinkstergemeente, de Adventskerk, en ook vanuit onze kerk ontbrak het licht niet. Als snel ging het licht over de grenzen van het Brugse ommeland heen, en werden er lichtjes gedeeld van de kust, tot aan de Westhoek, en ging het Brugse licht zelfs over de grens met Zeeuws-Vlaanderen. Waar landsgrenzen dicht gaan, verbindt het licht van Christus mensen met elkaar. Inmiddels is het netwerk al uitgegroeid tot ruim 300 volgers. Het is mooi om te zien hoe mensen elkaar troosten met een simpel gebaar van liefde, dwars door alle kerkelijke grenzen heen. Dat moet wel het vuur van de Geest zijn.

Kampenhout, 11 mei 2020.
SHF/bsb 2020/055

Aan:

de plaatselijke gemeenten,
de gemeentepredikanten, de stadspredikant,
de predikanten met bijzondere opdracht,
de aalmoezeniers, de diakenen met
bovenplaatselijke opdracht, de pioniers,
de proponenten, de student-opdrachthou-
ders

Geachte kerkenraadsleden,
Waarde collega's,
Beste zusters en broeders,

Zoekend en stapsgewijs bevinden we ons in de eerste fase van een exit-strategie. Vanaf zondag 11 mei mochten we een beperkte kring van geliefde medemensen lieflijk begroeten. Een groot geschenk. Weliswaar nog steeds op de ons inmiddels overbekende afstand die we twee maanden lang aanhielden t.o.v. iedereen van buiten onze cocon, maar een heel groot geschenk.

De inperkende maatregelen die sinds half maart werden genomen en sindsdien door de Nationale Veiligheidsraad wekelijks werden en worden aangepast, zijn zowel hard nodig als ook zelf soms de oorzaak van leed, verdriet en eenzaamheid. Voor velen begint het te wegen, zwaar te wegen. Ook beseffen we allemaal dat we heel vaak heel veel niet beseften. Er wordt voorzichtig gezocht naar een uitweg naar de situatie van de tijd waarin we niet beseften.

De hele maatschappij hunkert en huivert tegelijk.

Het grondwoord van de Schriften luidt: 'Vreest niet!' Ook nu is het van belang om de angst niet te laten overheersen. Het tweede gebod, aan het eerste gelijk, is dat van liefde voor mijn naaste en dus van voorzichtigheid. Hoe je te begeven tussen angst en voorzichtigheid? Voor mij voelt het als een weg zoeken over stapstenen in een kolkende rivier.

Niemand van ons weet hoe de toekomst er over een paar maanden uit zal zien. Zelfs enkele weken, ja een enkele week vooruitblikken is al een waagstuk. Ver vooruitkijkende weerberichten zijn aanzienlijk betrouwbaarder. Ook ik had het graag anders gehad. We houden zo van plannen, van overzicht, van zekerheden, van structuur, van onze agenda. Het COVID-19-

virus trekt iedereen weg uit de waan van de vanzelfsprekendheid. We leven per dag. En misschien is dat goed.

Natuurlijk hoor ik veel vragen over hoe het verder moet met de Kerk en denk daarover veel na. Het lijkt mij wijs om de gedachten vooral te richten op de korte termijn. Dat is een vorm van nederigheid ook. Stap voor stap.

Wat de vieringen in kerkgebouwen en in andere cultusplaatsen aangaat, kan ik u verzekeren dat er tamelijk intens en gezamenlijk overleg is met de hoofden van de andere erkende erediensten en met de bevoegde Minister. Net als vorige week tweemaal, begeef ik mij ook vandaag daarvoor weer naar onze hoofdstad. Zodra er iets concreets te melden valt over een datum waarop deze vieringen weer zullen zijn toegestaan, over de voorwaarden en welk protocol moet worden gevolgd, brengen de communicatieverantwoordelijke en ik u onmiddellijk op de hoogte.

Intussen merk ik hoe velen in deze tijd van Lockdown zich niet stil laten zetten. Mijn eigen mailboxen ervaren in elk geval bijzonder weinig van stilstand. Integendeel eigenlijk en ik ben vast niet de enige. Begrijpelijk, want deze bijzondere tijd bezorgt ons een onbehaaglijke en diep grijpende onrust. En dat terwijl we als protestanten vanuit ons doorgaans goed ontwikkeld verantwoordelijkheidsgevoel toch al de idee hadden dat we vooral veel moeten, moeten presteren. Toch denk ik dat het beter is iets van terughoudendheid, stilstand en stilte wél aan jezelf toe te laten. Dit schrijvend merk ik hoezeer ik ook mezelf toespreek.

Hoe het zal gaan met ons als Kerk eens de crisis relatief onder controle zal zijn, is niet bekend. Maar het zal anders zijn. Alleen qua vorm, wat wel en wat niet mag en verstrengde hygiënische voorschriften? Of is er meer, een verandering in ons? Deze tijd noopt ons als Kerk tot nadenken en dat niet slechts over de vraag hoe we weer naar de situatie van voorheen terug kunnen. Er wordt voorzichtig gezocht naar een uitweg naar de situatie van de tijd waarin we niet beseften. Laat de uitweg geen terugweg zijn, maar een stap vooruit.

En dat kan, meer nog, het gebeurt al. Er laten zich wondermooie ontwikkelingen zien. Sinds half maart komen er tussen kerkgemeenten samenwerkingen tot stand die voordien ondenkbaar leken, vinden jongeren de ruimte voor eigen initiatieven, uiten veel gemeenteleden zich open en kwetsbaar over hoezeer ze elkaar missen en hoe waardevol het is om samen gemeente van Christus te zijn.

Ik hoop van harte dat we dit zullen koesteren, ook over pakweg een jaar of drie. Geen idee hoe de wereld er dan uit zal zien, of de Kerk.

De Heer is getrouw

en wij zijn voor altijd van Hem.

Ds. Steven H. Fuite,

Voorzitter van de Synodale Raad

van de Verenigde Protestantse Kerk in België

Bericht van de ARPEE

Geachte gemeentepredikanten, stadspredikanten, predikanten met bijzondere opdracht, aalmoezeniers, diakenen met bovenplaatselijke opdracht, pioniers, proponenten, student-opdrachthouders...

Beste zusters en broeders,

Tot op heden is nog niet bekend wanneer publieke vieringen in kerken weer zijn toegestaan. De Nationale Veiligheidsraad komt a.s. woensdag 3 juni weer bijeen en zal dan een concrete datum noemen. Gisteren al kon u het nieuws vernemen dat de Belgische bisschoppenconferentie in samenwerking met de specialisten van de exit-strategie (GEES) een omstandig protocol met veiligheidsvoorschriften heeft uitgewerkt.

Graag en wellicht ten overvloede meld ik u dat dit gebeurde door elke erkende eredienst, dus ook door de onze. Ook ons protocol ligt klaar, passeerde tot in de fijnste details de GEES en ontving de goedkeuring van de overheid. Echter, anders dan de Belgische bisschoppen kiezen wij ervoor om daaruit nog geen zaken publiek te maken. Dit zou veel te voorbarig zijn en in een later stadium tot hoogst onaangename verwarring kunnen leiden. Geen enkele tekst is namelijk definitief voordat de Nationale Veiligheidsraad zijn fiat geeft. De Nationale Veiligheidsraad kan wel degelijk wijzigingen aanbrengen in de diverse protocollen en zelfs een detail kan voor onze eredienst belangrijke gevolgen hebben. Wij kiezen ervoor om u op de hoogte te brengen, zo snel als mogelijk en met geheel definitieve informatie.

Mede namens dr. G.W. Lorein, de andere covoorzitter van de Administratieve Raad van de Protestants-Evangelische Eredienst

en met een hartelijke Pinkstergroet,

Ds. Steven H. Fuite,

Voorzitter van de Synodale Raad van de Verenigde Protestantse Kerk in België,

Covoorzitter van de Administratieve Raad van de Protestants-Evangelische Eredienst

Van het district

Door de coronacrisis is onze districtsvergadering op 25 april in Denderleeuw weggefallen en staat het momenteel nog niet vast of die van 13 juni in Horebeke zal kunnen doorgaan. Daardoor is de communicatie naar de districtsafgevaardigden beperkt gebleven tot het rondsturen van kerkbrieven, en misten de afgevaardigden de gebruikelijke mededelingen van het bestuur. Maar het bestuur heeft niet stil gezeten en heeft enkele keren vanuit ieders woonplaats samen vergaderd.

Hier enkele mededelingen:

- Over de op dit ogenblik vacante gemeenten (Ronse, Kortrijk en Knokke) melden de consulenten ons goed verlopende gesprekken met kandidaten, maar mede door de moeite om efficiënt te vergaderen en nader kennis te maken, is nog nergens een definitieve beslissing gevallen.

- De verkiezing van de Voorzitter van de VPKB is nog tijdens de maand mei schriftelijk gebeurd. Van het moderamen van de Synodevergadering kregen wij het volgend bericht:

“Op 29 mei 2020 heeft het moderamen van de Synodevergadering voor 2019-2020 de stemmen geteld die anoniem werden ingestuurd ter verkiezing van de Voorzitter van de Synodale Raad voor de periode 2021-2024.

Zoals bekend was de uittredende voorzitter, ds. Steven Fuite, daarvoor de enige kandidaat.

Van de 71 stemgerechtigde leden brachten er 67 hun stem uit, wat betekent dat het quorum ruimschoots was bereikt.

Met 57 stemmen voor, 8 tegen en 2 onthoudingen, werd ds. Steven Fuite met de vereiste gekwalificeerde meerderheid herkozen.

Het moderamen van de Synodevergadering feliciteert ds. Fuite van harte met zijn herverkiezing, en wenst hem Gods zegen in zijn nieuwe ambtsperiode.”

Het bestuur betreurt dat wij hierover niet met elkaar in overleg konden gaan, maar het moderamen van de Synodevergadering zag samen met de Synodale Raad geen andere oplossing om tijdig in de continuïteit te voorzien. Een uitstel tot november werd overwogen, maar omdat het risico bestaat dat ook de tweedaagse Synode niet fysiek zal kunnen kan doorgaan zoals voorzien, werd

uiteindelijk beslist om de verkiezing ruim 6 maanden voor het einde van het mandaat te organiseren zoals in de Kerkorde voorgeschreven, op een wijze die de anonimiteit van de stemgerechtigde en de transparantie van de procedure garandeert.

- Voor de bespreking van het tussentijdse verslag van de werkgroep Eigentijds Kerk Zijn, zal bij de synodedocumenten voor november nog een addendum verstuurd worden met enkele aanvullingen en concrete voorstellen. Het is onze hoop en verwachting die dan in een reguliere districtsvergadering te kunnen bespreken.

- Zoals vele andere activiteiten, wordt ook het jaarlijkse Geuzenfeest in Horebeke dit jaar afgelast.

- Als district hebben wij de onderlinge contacten tijdens onze vergaderingen gemist, maar verheugen ons in de creativiteit waarop elke gemeente op zichzelf of in een samenwerkingsverband online de diensten blijft verzorgen. Als bestuur achten wij het wenselijk de reguliere kerkdiensten in onze gebouwen op dezelfde dag te laten starten, en daarop ook in kleinere gemeenten niet vooruit te lopen.

In de hoop elkaar weer snel fysiek te kunnen ontmoeten en met een hartelijke groet,

Het districtsbestuur

Reis naar Rwanda

2021 - Honderd jaar partnerschap tussen het protestantisme in België en Rwanda

Sinds 100 jaar werken de VPKB en de Eglise Presbytérienne au Rwanda (resp. de kerken waaruit ze zijn ontstaan) samen. Ter gelegenheid van dit jubileum organiseert de Coördinatie Kerk en Wereld een uitwisselingsproject: twee personen van de EPR bezoeken de VPKB en twee personen van de VPKB bezoeken de EPR.

- Één predikant(e) en één andere persoon die betrokken is bij de VPKB worden uitgenodigd om een onvergetelijke ervaring te beleven door het leven van de EPR te delen.
- Verblijf van minimum één maand (max. 3 maanden) om voldoende tijd te hebben om verschillende aspecten van de EPR te beleven: diaconie (medisch, sociaal, enz.), het leven van de plaatselijke kerken (bv. de begeleiding van kerken naar grotere zelfstandigheid en een verandering van de mentaliteit), onderwijs (theologie, maar ook vormingsactiviteiten m.b.t. luisteren, conflicten oplossen, familie, jeugd enz.).
- Rond augustus houdt de EPR haar jaarlijkse evangelisatie-campagne met lessen, uitwisselingen, liederen, enz.
- Reis- en verblijfkosten gaan ten laste van de Coördinatie Kerk & Wereld.
- Voor meer informatie kunt u contact opnemen met

Eric JEHIN (in het Frans of Engels)
Coördinator van Kerk & Wereld
coördinatie-k&w@epub.be
085 51 34 38 of 0485 35 70 59

Rwanda: Covid-19 en overstromingen

Ook in Rwanda heeft de regering preventieve maatregelen genomen om de verspreiding van het Covid-19 virus onder de bevolking te beperken. Ze zijn te vergelijken met de maatregelen in België en lijken redelijk succesvol.

Maar terwijl de crisis voortduurde voltrok zich in begin mei een ramp: zware regens vernielden huizen, scholen, bruggen en wegen en er vielen tientallen doden.

De **Presbyteriaanse Kerk in Rwanda (EPR)**, een bevoorrechte partner van de VPKB, had steun nodig om arme gezinnen te helpen die getroffen waren door de Corona-crisis, de gezinnen die getroffen werden door de zware regenval komen er nu bij. Ook scholen, onderwijs is een belangrijke activiteit van de EPR, werden ernstig beschadigd en moeten gerepareerd/herbouwd worden.

Beelden van de verwoestende waterstromen in Rwanda

Kerk en Wereld vraagt steun van de VPKB gemeenten en onze diaconie deed al een overschrijving. Ook uw steun wordt gevraagd:

VPKB-rekening: BE29 0680 7158 0064 met de mededeling “Overstromingen Rwanda”.

Lees meer op **<https://nl.protestant.link/>**

Diaconie Brugge

ProFaith: Bericht van Evangeliekerk Dendermonde

Het is een jaar geleden dat ProFest plaatshad: een protestants feest waarin de gemeenten van de Verenigde Protestantse Kerk in België elkaar ontmoetten. Wat een contrast met dit jaar, nu we zelfs niet lokaal kunnen samenkomen.

Onze dominee stapt volgende week op de fiets om in twee ronden de gemeenten van het district Oost- en West-Vlaanderen langs te gaan. Hij gaat er een kaars en een brief bezorgen als teken van verbondenheid en bemoediging. Op 2 juni fietst hij langs de protestantse kerken van Aalst, Denderleeuw, Ronse, Horebeke, Gent-Noord, Gent-Centrum en Dendermonde (175 km). Op 6 juni fietst hij van Kortrijk naar Knokke, en passeert hij onderweg de protestantse gemeenten van Menen, Ieper, Roeselare, Oostende en Brugge (160 km).

In het kader van "Solidariteit met Rwanda" kunt u hem sponsoren. Elk bedrag per kilometer is welkom, maar pas op dat u niet te hoog inzet. Een voorbeeld: als u de tweedaagse fietstour (in totaal 335 km) voor 10 eurocent per kilometer sponsort, komt dit uit op een bedrag van 33,5 euro. (Maar dat mag u natuurlijk ook naar 40 euro afronden.) Uw giften kunnen worden overgemaakt op de VPKB-rekening: BE29 0680 7158 0064 met de mededeling "Overstromingen Rwanda - sponsoring fietstocht". Meer info vindt u op <https://nl.protestant.link/de-kritieke-situatie-in-rwanda-covid-19-en-de-stortregens>
#ProFaith2020 #VPKB #SolidariteitMetRwanda

Kerkenraad VPKB Dendermonde

Kinderen en jongeren

Voor jullie zijn er leuke puzzels en knutsels, bijvoorbeeld over Pinksteren.

Ga naar: www.projop.be (Protestants jeugdwerk)

Volg hen ook op Instagram en Youtube.

Een welkome bijdrage

In de kerkbode van mei deden we een oproep om financiële steun voor kerk en diaconie omdat er geen erediensten en dus ook geen collectes waren.

We zijn blij met de steun die we van onze gemeenteleden mochten ontvangen en willen de goede gevers hartelijk danken! We hopen dat het voor anderen een stimulans zal zijn en breed gedragen zal worden.

Voorlopig zullen er vanwege het coronavirus nog geen erediensten zijn en blijft uw steun via overschrijvingen belangrijk. We vermelden daarom nogmaals beide bankrekeningen:

Kerkenwerk VPKB Brugge: **BE61 2800 2025 1617 (IBAN)**

GEBA BE BB (BIC)

Diaconie VPKB Brugge: **BE84 0014 4613 0459 (IBAN)** GEBA

BE BB (BIC)

De Kerkenraad.

Online Erediensten

**De online diensten zijn beschikbaar vanaf 9.00 uur
en worden bekend gemaakt via mail, website en facebook.
U wordt geïnformeerd als er wijzigingen zijn.**

ZONDAG 14 juni

Thema Wat zie je Jeremia?
Lezen Jeremia 1:4-10 en 1:11-19
 2 Kor 4:7-15
Predikant Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector Dhr. P. Hellebuck

ZONDAG 21 juni

Thema Woest en doods is de aarde
Lezen Jer 4:19-27 en 4:28-31
 2 Kor 5:14-21
Predikant Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector Mevr. A. Klifman

ZONDAG 28 juni

Thema Mens ga open!
Lezen Jeremia 5:20-25 en 5:26-31
 Marcus 7:31-37
Predikant Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector Mevr. M. Lammens

ZONDAG 5 juli

Thema Keer je om en sta op
Lezen Jeremia 8:4-7 en 8:8-12
 Mattheüs 9:1-8
Predikant Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector Dhr. P. Hellebuck

ZONDAG 19 juli

Thema Schuld belijden
Lezen Jeremia 14:1-10 en 14:17-22
Lucas 18:9-14
Predikant Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector Mevr. A. Klifman

ZONDAG 26 juli

Thema Goede en wrange vruchten
Lezen Jeremia 24:1-3 en 24:4-10
Mattheüs 21:18-22
Predikant Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector Mevr. M. Lammens

ZONDAG 2 augustus

Thema Keer je om en kom weer tot bloei
Lezen Jeremia 31:1-9 en 31:10-14
Johannes 10:11-18
Predikant Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector Dhr. P. Hellebuck

KERKENRAAD

Predikant

- **Ds. Jannica de Prenter,**
 - ☎ **050 35 50 84.**
 - **e-mail: j.a.deprenter@gmail.com**

Ouderlingen

- Mevr. A. **Klifman** – ☎ 050 / 36.04.36
Begoniastraat 15, 8310 Assebroek
- Dhr. A. **Eversen** – ☎ 0495 / 22.88.37
Carolus de Vischstraat 18, 8200 Sint- Andries
- Dhr. A. **Deceuninck** – ☎ 050 / 31.69.23
Rond den Heerdstraat 14, 8000 Brugge

Diakenen

- Mevr. M. **Lammens** – ☎ 050 / 39.64.66
Albert Dyserynckstraat 38, 8200 Sint Andries
- Dhr. P. **Hellebuck** – ☎ 050 / 38.26.86
Veldstraat 46, 8200 Sint-Michiels
- **Dhr. J. van Groenigen** – ☎ **050/38.72.62**
Zandwege 10, 8490 Varsenare

Redactieraad van de Brugse Kerkbode

Ds. Jannica de Prenter, Mevr. Riek van de Westeringh, Dhr. Albert Eversen, Dhr. Jan van Groenigen, Dhr. Adriën Deceuninck en Dhr. Erik Libbrecht.

Bankrekeningen

Kerkenwerk Protestantse Kerk Brugge

BE61 2800 2025 1617 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)

Diaconie

BE84 0014 4613 0459 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)

t.n.v. *Diaconie Verenigde Protestantse Kerk Brugge*

VZW Vrienden

BE10 0000 1658 7404 (IBAN) - BPOT BE B1 (BIC)

t.n.v. *Vrienden Protestantse Kerk Brugge*

Verschijnt 10 x per jaar

**België - Belgique
P.B.
8000 BRUGGE 1-2
3 / 4565**

DE BRUGSE KERKBODE

Verantwoordelijke uitgever:

Ds. Jannica de Prenter, Keersstraat 1, 8000 Brugge

Kantoor van afgifte: 8310 Assebroek - Erkenningsnummer: P408440